

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการฝึกการถอดความที่มีต่อความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การลุ่มตัวอย่างประชากร
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ศึกษาเกี่ยวกับการพูด การเขียน การถอดความ และเกณฑ์การประเมินการพูดและการเขียน จากตำรา เอกสาร วารสาร วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ
2. ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และจุดประสงค์รายวิชา ท 305 และ ท 306 ในด้านการพูดและด้านการเขียน เพื่อเป็นแนวทางในการทำแผนการสอน และสร้างแบบสอบความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาไทย
3. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวในการกำหนดหัวข้อเรื่องในแบบสอบความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาไทย
4. ศึกษาหลักและวิธีการสร้างแบบสอบ จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียน ท้ายหาด จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีทั้งหมด 5 ห้องเรียน ผู้วิจัยได้นำคะแนน ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ของนักเรียนทั้ง 5 ห้อง มาหาค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) แล้วเลือกห้องที่มีค่ามัธยเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียน ห้องละ 28 คน 1 ห้องเรียน และนักเรียนห้องละ 30 คน 1 ห้องเรียน มีค่ามัธยเลขคณิต เท่ากับ 38.25 , 37.30 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.675, 4.340 ตามลำดับ แล้วนำค่ามัธยเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนทั้ง 2 ห้อง ไปทดสอบค่าที ได้ค่าที เท่ากับ 1.276 ค่าที ที่ได้จากการคำนวณมีค่าน้อยกว่าค่าที จากตาราง ($df=56$) ค่าที ($t = 1.671$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนั้นคะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทยของนักเรียน ทั้ง 2 ห้อง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วกำหนดให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 28 คน เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการฝึกการถอดความ ตาม แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 แผน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คนเรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 แผน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แผนการสอนวิชาภาษาไทย แบบสอบความสามารถในการพูดภาษาไทย และแบบสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย โดยมีรายละเอียดในการสร้าง ดังนี้

1. การสร้างแผนการสอน

1.1 ศึกษาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมรายวิชาภาษาไทย ท 305 ท 306

จากเอกสารของโรงเรียนในกลุ่มมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการสอน

1.2 เลือกเนื้อเรื่องจากหนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 จำนวน 6 เรื่อง เป็นเรื่องที่กำหนดไว้สำหรับภาคเรียนที่ 2 เนื้อเรื่องมีทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง นำเนื้อเรื่องที่เลือกไว้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา แล้วนำมาสร้างแผนการสอนจากเนื้อเรื่อง ดังนี้

1. ชนช้างชนแผน ตอนพลายงามพบพ่อ
2. ความสัจย์สุจริต
3. โคลงโลกนิติ
4. สามก๊ก
5. บทร้อยกรอง อันของสูงแม่ปองต้องจิต
6. บทร้อยกรอง ๗ นาคทรายชายทะเลแห่งหนึ่ง

1.3 เขียนแผนการสอนตามเนื้อเรื่องที่เลือกไว้ จำนวน 6 เรื่อง เป็นแผนการสอนสำหรับกลุ่มทดลอง จำนวน 12 แผน และกลุ่มควบคุม จำนวน 12 แผน แต่ละแผนใช้เวลาสอน 1 คาบ คาบละ 50 นาที กลุ่มทดลอง เรียนด้วยวิธีการสอนโดยการฝึกการถอดความ กลุ่มควบคุม เรียนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ เพื่อพิจารณาความตรงตามเนื้อหา การจัดกิจกรรม และความเหมาะสมของเวลา จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน (ตั้งรายนามในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา การจัดกิจกรรม ความเหมาะสมของเวลา และความถูกต้องของภาษา

1.4 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เสนอให้ปรับเนื้อหาเรื่องชนช้างชนแผน ตอนพลายงามพบพ่อ ในแผนการสอนที่ 1, 2 และ 3 และเนื้อหาเรื่องโคลงโลกนิติ ในแผนการสอนที่ 5, 6 และ 7 ให้เหมาะสมกับเวลา 1 คาบ (50 นาที) มาปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วนำมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าขนาค อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 2 ห้องเรียน

2. การสร้างแบบสอบความสามารถในการพูดภาษาไทย

แบบสอบความสามารถในการพูดภาษาไทยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 2 ชุด คือ แบบสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็น และแบบสอบความสามารถในการพูดเล่าเรื่อง ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยดำเนินการ ดังนี้

2.1 สร้างแบบสอบความสามารถในการพูดภาษาไทย โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพูดประเภทต่าง ๆ จาก หลักสูตรวิชาภาษาไทย ท 305 และ ท 306 คำราชาศัพท์ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ อีกทั้งปัจจุบันรัฐบาลสนับสนุนนโยบายให้ทุกหน่วยงานช่วยกันรณรงค์ให้เห็นคุณค่าและความสำคัญของวัฒนธรรมไทยอันสิ่งที่น่าสนใจของประเทศไทย และสอบถามความคิดเห็นจากครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะนำมาให้นักเรียนพูดในแบบสอบความสามารถในการพูดภาษาไทย โดยพิจารณาถึงประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับและเหมาะสมกับอายุ ตลอดจนความสนใจของนักเรียน ผู้วิจัยนำผลการศึกษาเกี่ยวกับการพูดประเภทต่าง ๆ และนโยบายดังกล่าว ตลอดจนความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยมาสร้างเป็นแบบสอบความสามารถในการพูดภาษาไทย จำนวน 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็น โดยให้นักเรียนพูดในหัวข้อเรื่อง "บทบาทของเยาวชนไทยในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย" ใช้เวลาในการพูด 5 นาที

ชุดที่ 2 แบบสอบความสามารถในการพูดเล่าเรื่อง โดยให้นักเรียนพูดในหัวข้อเรื่อง "ความภาคภูมิใจของข้าพเจ้า" ใช้เวลาในการพูด 5 นาที

2.2 สร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การประเมินการพูดของ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรษ์ มาปรับใช้ในการให้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาไทย ซึ่งพิจารณาในด้านต่าง ๆ ของการพูด ดังนี้

1. ท่วงทีท่าทาง
2. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง
3. การให้แนวคิด
4. เนื้อหาสาระ
5. การลำดับความ
6. ภาษา ส่วนวนที่ใช้ในการพูด
7. น้ำเสียง

8. จังหวะในการพูด
9. ความถูกต้องและชัดเจนในการออกเสียงควบกล้ำ
10. เวลาที่ใช้

สำหรับเกณฑ์การตรวจให้คะแนนระดับความสามารถในแต่ละด้านของการพูด
แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. ระดับดีมาก	5	คะแนน
2. ระดับดี	4	คะแนน
3. ระดับปานกลาง	3	คะแนน
4. ระดับพอใช้	2	คะแนน
5. ระดับต้องปรับปรุง	1	คะแนน

ตารางประเมินการพูด

ผู้พูด.....

เรื่อง.....

ข้อที่	รายการ	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ต้องปรับปรุง
		5	4	3	2	1
1	ท่วงทีท่าทาง					
2	ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง					
3	การเสนอแนวคิด					
4	เนื้อหาสาระ					

ตารางประเมินการพูด

ผู้พูด.....
เรื่อง.....

ข้อที่	รายการ	ดีมาก 5	ดี 4	ปานกลาง 3	พอใช้ 2	ต้องปรับปรุง 1
5	การลำดับความ					
6	ภาษา ส่วนวนที่ใช้ในการพูด					
7	น้ำเสียง					
8	จังหวะในการพูด					
9	ความถูกต้องและความชัดเจน ในการออกเสียงควบกล้ำ ร,ล					
10	เวลาที่ใช้					

รวมคะแนน 50 คะแนน

ผู้ประเมินคนที่ 1.....

ผู้ประเมินคนที่ 2.....

เกณฑ์การให้คะแนนในการประเมินความสามารถในการพูด

1. ท่วงทีท่าทาง

- 1.1 สามารถปรากฏตัวแก่สายตาผู้ฟังด้วยความมั่นใจสูง การใช้กิริยาท่าทางประกอบการพูดเหมาะสมและ เป็นธรรมชาติ ให้น้ 5 คะแนน
- 1.2 สามารถปรากฏตัวแก่สายตาผู้ฟังด้วยความมั่นใจ การใช้กิริยาท่าทางประกอบการพูดเหมาะสม ให้น้ 4 คะแนน
- 1.3 สามารถปรากฏตัวแก่สายตาผู้ฟังด้วยความมั่นใจพอสมควร การใช้กิริยาท่าทางประกอบการพูดเหมาะสมพอสมควร ให้น้ 3 คะแนน
- 1.4 ปรากฏตัวแก่สายตาผู้ฟังด้วยความไม่มั่นใจ การใช้กิริยาท่าทางประกอบการพูดไม่เหมาะสม ให้น้ 2 คะแนน
- 1.5 ปรากฏตัวแก่สายตาผู้ฟังด้วยความประหม่า เคอะเขิน กิริยาท่าทางประกอบการพูดไม่เหมาะสม ให้น้ 1 คะแนน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง

- 2.1 ประสานสายตากับผู้ฟังอย่างทั่วถึง ชี้ชัดแจ่มแจ้งมีสมาธิเป็นกันเองกับผู้ฟังมาก ให้น้ 5 คะแนน
- 2.2 ประสานสายตากับผู้ฟังอย่างทั่วถึง ชี้ชัดแจ่มเป็นกันเองกับผู้ฟังพอสมควร ให้น้ 4 คะแนน
- 2.3 ประสานสายตากับผู้ฟังเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ให้น้ 3 คะแนน
- 2.4 ประสานสายตาด้วยความเคอะเขิน ให้น้ 2 คะแนน
- 2.5 ไม่กล้าประสานสายตากับผู้ฟัง ให้น้ 1 คะแนน

3. การเสนอแนวคิด

- 3.1 การเสนอแนวคิดน่าสนใจ และมีความสร้างสรรค์ ชัดเจน สมเหตุสมผล ให้น้ 5 คะแนน
- 3.2 การเสนอแนวคิดน่าสนใจ ชัดเจน และสมเหตุสมผล พอสมควร ให้น้ 4 คะแนน
- 3.3 การเสนอแนวคิดน่าสนใจพอสมควร แต่ไม่ชัดเจนนัก ให้น้ 3 คะแนน
- 3.4 การเสนอแนวคิดไม่ชัดเจน ไม่สมเหตุสมผล ให้น้ 2 คะแนน
- 3.5 การเสนอแนวคิดไม่น่าสนใจ ไม่สร้างสรรค์ ไม่สมเหตุสมผล ให้น้ 1 คะแนน

4. เนื้อหาสาระ

- 4.1 พูดยุติตรงกับหัวข้อเรื่อง ข้อมูลที่นำมาเสนอถูกต้องตามข้อเท็จจริง และเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟังมากที่สุด ให้น้ 5 คะแนน
- 4.2 พูดยุติตรงกับหัวข้อเรื่อง ข้อมูลที่นำมาเสนอถูกต้องตามข้อเท็จจริง และเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟัง ให้น้ 4 คะแนน
- 4.3 พูดยุติตรงกับหัวข้อเรื่อง ข้อมูลน่าสนใจ และมีประโยชน์พอสมควร ให้น้ 3 คะแนน
- 4.4 พูดยุติไม่ตรงกับหัวข้อเรื่อง ข้อมูลที่นำมาเสนอคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง ให้น้ 2 คะแนน
- 4.5 พูดยุติไม่ตรงกับหัวข้อเรื่อง ข้อมูลที่นำมาเสนอผิดพลาดจากข้อเท็จจริง ให้น้ 1 คะแนน

5. การลำดับความ

- 5.1 พูดยุติลำดับความได้ต่อเนื่องตามลำดับชั้นตอนไม่สับสน เข้าใจง่าย กล่าวสรุปได้ชัดเจน น่าสนใจ ให้น้ 5 คะแนน
- 5.2 พูดยุติลำดับความได้ตามลำดับ แต่ไม่สนใจเสนอ กล่าวสรุปได้ดี น่าสนใจ ให้น้ 4 คะแนน
- 5.3 พูดยุติลำดับความตามลำดับ มีสับสน บ้างเล็กน้อย ให้น้ 3 คะแนน
- 5.4 พูดยุติลำดับความสับสน วกวน ซ้ำความหลายแห่ง ให้น้ 2 คะแนน
- 5.5 พูดยุติสับสน เยิ่นเย้อ ไม่ชัดเจน ให้น้ 1 คะแนน

6. ภาษา และสำนวนที่ใช้ในการพูด

- 6.1 ภาษาและสำนวนที่ใช้ในการพูดเหมาะสมกับเรื่อง มีความกระชับ ชัดเจน ทำให้น่าสนใจและประทับใจ ให้น้ 5 คะแนน
- 6.2 ภาษาและสำนวนที่ใช้ เหมาะสมกับเรื่อง มีความกระชับ ชัดเจน ให้น้ 4 คะแนน
- 6.3 ภาษาและสำนวนที่ใช้ในการพูดเหมาะสมกับเนื้อเรื่องแต่ขาดความกระชับ ให้น้ 3 คะแนน
- 6.4 ภาษาและสำนวนที่ใช้ในการพูดมีความกระชับ ชัดเจนแต่ไม่เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ให้น้ 2 คะแนน

6.5 ภาษาและสำนวนที่ใช้ในการพูด ไม่เหมาะสม ไม่น่าสนใจ ให้ 1 คะแนน

7. น้ำเสียง

7.1 น้ำเสียงที่ใช้ในการพูดมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและเร้าใจผู้ฟังมาก

ให้ 5 คะแนน

7.2 น้ำเสียงที่ใช้ในการพูดเหมาะสมกับเรื่องที่พูด ให้ 4 คะแนน

7.3 น้ำเสียงที่ใช้ในการพูดบางครั้งไม่เหมาะสม ให้ 3 คะแนน

7.4 น้ำเสียงที่ใช้ในการพูดไม่เหมาะสม คือ ดัง หรือ ค่อยเกินไป ทำให้

ไม่น่าสนใจ ให้ 2 คะแนน

7.5 น้ำเสียงที่ใช้ในการพูดราบเรียบธรรมดาทำให้ เหมือนการอ่าน ให้

1 คะแนน

8. จังหวะในการพูด

8.1 มีการเว้นจังหวะในการพูดได้อย่างเหมาะสมสม่ำเสมอ ให้ 5 คะแนน

8.2 มีการเว้นจังหวะในการพูดได้อย่างเหมาะสมเป็นส่วนใหญ่ ให้ 4 คะแนน

8.3 มีการเว้นจังหวะในการพูด แต่ไม่สม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน

8.4 เว้นจังหวะในการพูดนานเกินไป หรือไม่ค่อยมีการเว้นจังหวะ ให้ 2

คะแนน

8.5 พูดเร็วหรือพูดช้าเกินไป ไม่มีการเว้นจังหวะในการพูด ให้ 1 คะแนน

9. ความถูกต้องและความชัดเจนในการออกเสียงคำควบกล้ำ

9.1 ออกเสียงควบกล้ำ ร ล ได้ถูกต้องชัดเจนทุกคำ ให้ 5 คะแนน

9.2 ออกเสียงควบกล้ำ ร ล ได้ถูกต้อง ชัดเจน เป็นส่วนใหญ่ ให้ 4 คะแนน

9.3 ออกเสียงควบกล้ำ ร ล ได้ แต่ไม่สม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน

9.4 ออกเสียงควบกล้ำ ร ล ได้ไม่ชัดเจน ให้ 2 คะแนน

9.5 ออกเสียงควบกล้ำ ร ล ได้น้อยมาก ให้ 1 คะแนน

10. เวลาที่ใช้

10.1 ใช้เวลาในการพูดได้พอดีกับเวลาที่กำหนดและมีสาระ ให้ 5 คะแนน

10.2 ใช้เวลาในการพูด จบก่อนเวลาหรือเกินเวลาที่กำหนดเพียงเล็กน้อย

และมีสาระ ให้ 4 คะแนน

10.3 ใช้เวลาในการพูด ประมาณ 3 นาที และมีสาระพอสสมควร ให้ 3 คะแนน

10.4 ใช้เวลาในการพูดประมาณ 2 นาที และได้สาระเล็กน้อย ให้ 2 คะแนน

10.5 ใช้เวลาในการพูด ประมาณ 1 นาที พอสได้สาระบ้างเล็กน้อย

ให้ 1 คะแนน

2.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาไทยมาเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความเหมาะสม และขอคำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุง ให้เหมาะสม

2.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาไทยที่แก้ไข และปรับปรุงแล้วตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มาเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสมตรงตามเนื้อหา พร้อมทั้งขอคำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุง ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน เห็นว่าแบบสอบและเกณฑ์การตรวจเหมาะสมดีแล้วไม่ต้องแก้ไข

2.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบความสามารถในการพูดและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการพูดที่ได้ผ่านการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยที่ไม่ต้องแก้ไข ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนศรีราชาสมุทร จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 10 คน เพื่อดูความเหมาะสมของ เวลา หัวข้อเรื่องของแบบสอบ และความเที่ยงของเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการพูด ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.5 ในการสอบความสามารถในการพูดภาษาไทยผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจให้คะแนนคนที่ 1 ทำการให้คะแนนร่วมกับผู้ช่วยผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ตรวจให้คะแนนคนที่ 2 คือ อาจารย์กอบกาญจน์ โรจนโสธรซึ่งเป็นหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย โรงเรียนท่ายหาด มีประสบการณ์ด้านการสอนวิชาภาษาไทย 20 ปี ทั้งผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยเข้าร่วมฟังการพูดของนักเรียนพร้อมกัน เพื่อให้คะแนนในการสอบความสามารถพูดของนักเรียน พร้อมทั้งบันทึกการพูดของนักเรียนไว้ด้วย เพื่อนำมาฟังซ้ำเมื่อมีปัญหาในการให้คะแนนการพูดของนักเรียน จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการตรวจของผู้วิจัยกับผู้ช่วยผู้วิจัยมาหาค่าความเที่ยงในการตรวจ โดยใช้สูตรการหาความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation) ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ที่ได้จากการตรวจการพูดภาษาไทยทั้ง 2 ชุด เท่ากับ 0.88

3. การสร้างแบบสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย

แบบสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 3 ชุด คือ แบบสอบความสามารถในการเขียนเรียงความ แบบสอบความสามารถในการเขียนบรรยายภาพ และแบบสอบความสามารถในการเขียนอธิบายข้อความ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยดำเนินการ ดังนี้

3.1 สร้างแบบสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย เป็นข้อสอบแบบอัตนัย ที่ผู้วิจัยกำหนดหัวข้อเรื่องในการเขียนให้ โดยผู้วิจัยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเขียนประเภทต่าง ๆ จากหลักสูตรวิชาภาษาไทย ท 305 ท 306 ตำรา บทความ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและต่างประเทศ และสอบถามความคิดเห็นจากครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะนำมาให้นักเรียนเขียนในแบบสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย โดยพิจารณาถึงประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ และความเหมาะสมกับอายุตลอดจนความสนใจของนักเรียน ผู้วิจัยจึงนำผลการศึกษาเกี่ยวกับการเขียนประเภทต่าง ๆ และจากการสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยมาสร้างเป็นแบบสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทย จำนวน 3 ชุด ใช้เวลาในการเขียนทั้ง 3 ชุด 1 ชั่วโมง 30 นาที ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบความสามารถในการเขียนเรียงความ ให้นักเรียนเขียนเรียงความในหัวข้อเรื่อง "เมื่อข้าพเจ้าได้รับเลือกให้เป็นประธานนักเรียน" ประมาณ 150 คำ

ชุดที่ 2 แบบสอบความสามารถในการเขียนบรรยายภาพ ให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพที่กำหนดให้ ประมาณ 120 คำ และให้นักเรียนเป็นผู้ตั้งชื่อเรื่อง

ชุดที่ 3 แบบสอบความสามารถในการเขียนอธิบายข้อความ ให้นักเรียนเขียนอธิบายข้อความ "อันอ้อยตาลหวานลิ้นแล้วสิ้นซาก แต่ลมปากหวานหูไม่รู้หาย" ประมาณ 80 คำ

3.2 การสร้างเกณฑ์การประเมินการเขียนภาษาไทย โดยผู้วิจัยนำเกณฑ์การตรวจเรียงความของ เฮช แอล จาคอบส์ และคณะ (H.L. Jacobs et al., 1981) และเกณฑ์การประเมินผลงานเขียนของ เจ บี ฮีตัน (J.B. Heaton, 1991) มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับการตรวจให้คะแนนการเขียนภาษาไทย เพื่อประเมินความสามารถในการเขียนเรียงความ การเขียนบรรยายภาพ และการเขียนอธิบายข้อความของนักเรียน โดยพิจารณาความสามารถในด้านต่าง ๆ ของการเขียน และให้คะแนนตามองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ของการเขียน ดังนี้

การเขียนเรียงความ พิจารณาให้คะแนนตามองค์ประกอบ ดังนี้

1. เนื้อหา	5	คะแนน
2. การเรียบเรียงเรื่องราว	5	คะแนน
3. การใช้ภาษา	5	คะแนน
4. กลไกการเขียน	5	คะแนน
รวมคะแนน	20	คะแนน

สำหรับเกณฑ์การตรวจให้คะแนนระดับความสามารถขององค์ประกอบในแต่ละ
ด้านของการเขียนเรียงความแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. ระดับดีมาก	5	คะแนน
2. ระดับดี	4	คะแนน
3. ระดับปานกลาง	3	คะแนน
4. ระดับอ่อน	2	คะแนน
5. ระดับอ่อนมาก	1	คะแนน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาไทย

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
เนื้อหา	5	ดีมาก	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนดีมาก สามารถเขียนได้ครอบคลุมเนื้อหาและถูกต้องตรงกับหัวข้อเรื่อง มีการยกตัวอย่างประกอบ มีสำร่อน่าสนใจดีมาก ตลอดจนมีความสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องเป็นอย่างดี
	4	ดี	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนดี สามารถเขียนเนื้อหาได้ตรงตามหัวข้อเรื่อง มีการยกตัวอย่างประกอบเล็กน้อย มีสำร่อน่าสนใจดี เนื้อหามีความสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่อง
	3	ปานกลาง	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนพอสมควร สามารถเขียนเนื้อหาได้ตรงตามหัวข้อเรื่องเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีตัวอย่างประกอบ สามารถเขียนได้ใจความ เนื้อหาส่วนใหญ่สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่อง แต่ขาดรายละเอียดในบางส่วน
	2	อ่อน	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนน้อย เขียนได้ไม่ตรงกับหัวข้อเรื่อง และไม่ที่น่าสนใจ ไม่สามารถขยายใจความเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องได้ชัดเจน

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
การเรียบเรียง เรื่องราว	1	อ่อนมาก	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนน้อยมาก เขียนได้ ไม่ตรงกับหัวข้อเรื่อง เขียนไม่มีสาระ และไม่ได้ใจความเป็นส่วนมาก
	5	ดีมาก	สามารถลำดับความคิด เรียบเรียง เรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ได้อย่าง ต่อเนื่องสมเหตุสมผลดีมาก สามารถเขียน ได้ความกะทัดรัด ใช้คำหรือวลีเชื่อมโยง ใจความของเรื่องราวและความคิดได้อย่าง ชัดเจนดีมาก มีเหตุผลสนับสนุนใจความ สำคัญอย่างเด่นชัด
	4	ดี	สามารถลำดับความคิด การเรียบเรียง เรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์บางครั้งไม่ ต่อเนื่อง สมเหตุสมผล สามารถใช้คำหรือ วลีเชื่อมโยงใจความเรื่องราวและความคิด ได้ มีเหตุผลสนับสนุนใจความสำคัญ
	3	ปานกลาง	การลำดับความคิด การเรียบเรียงเรื่อง ราวตามลำดับเหตุการณ์ไม่ต่อเนื่อง แต่ สามารถจับใจความสำคัญได้ รายละเอียด สนับสนุนใจความสำคัญมีน้อย

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
การใช้ภาษา	2	อ่อน	การเรียบเรียงเรื่องราวค่อนข้างสับสนไม่ ต่อเนื่อง ขาดการลำดับความคิดอย่างสม เหตุสมผล ขาดรายละเอียดมาสนับสนุน ใจความสำคัญ
	1	อ่อนมาก	การเรียบเรียงเรื่องราวสับสน เขียนไม่ รู้เรื่อง ขาดการลำดับความคิดอย่างสมเหตุ สมผล เขียนได้น้อย
	5	ดีมาก	สามารถใช้คำศัพท์ ถ้อยคำ สำนวนภาษาได้ ถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจน การใช้รูปประโยคถูกต้องตามหลักภาษา
	4	ดี	สามารถใช้คำศัพท์ ถ้อยคำ สำนวนภาษาได้ ถูกต้อง สื่อความหมายได้ มีข้อบกพร่องใน การใช้รูปประโยคบ้างเล็กน้อย
	3	ปานกลาง	สามารถใช้ถ้อยคำ สำนวนได้ตามความ ต้องการ พบข้อบกพร่องในการใช้คำศัพท์ และถ้อยคำสำนวน แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้ มีข้อบกพร่องในการใช้รูปประโยคหลายแห่ง

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
กลไกการเขียน	2	อ่อน	มีความรู้ในการใช้คำศัพท์ในวงจำกัด ใช้คำศัพท์ ก้อยคำและสำนวนภาษาผิดมาก ทำให้มีความหมายสับสนและคลุมเครือในบางครั้ง แต่ยังสามารถสื่อความได้บ้าง มีข้อบกพร่องในการใช้รูปประโยคหลายแห่ง
	1	อ่อนมาก	มีความรู้ในเรื่องการใช้คำศัพท์และสำนวนภาษาน้อยมาก มีการใช้ก้อยคำสำนวนภาษาผิดมาก และพบข้อผิดพลาดในการใช้รูปประโยคมาก จนบางครั้งสื่อสารไม่ได้
	5	ดีมาก	มีความรู้และความสามารถในเรื่องกฎเกณฑ์การเขียนดีมาก สามารถใช้ตัวสะกด กว้างและเครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง
	4	ดี	มีความรู้และความสามารถในเรื่องกฎเกณฑ์การเขียนดี สามารถใช้ตัวสะกด กว้างและเครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง พบข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย
	3	ปานกลาง	มีความรู้และความสามารถในเรื่องกฎเกณฑ์การเขียนพอสมควร ใช้เครื่องหมายวรรคตอนเป็นบางครั้ง แต่ไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไป

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
	2	อ่อน	มีความรู้และความสามารถในเรื่องกฎเกณฑ์ การเขียนน้อย พบข้อบกพร่องมากในการใช้ ตัวสะกด กวรันต์ และเครื่องหมาย วรรคตอน แต่ยังไม่เข้าใจเรื่องได้
	1	อ่อนมาก	มีความรู้และความสามารถในเรื่องกฎเกณฑ์ การเขียนน้อยมาก พบแต่ข้อบกพร่องในการ ใช้ตัวสะกด กวรันต์ และเครื่องหมาย วรรคตอน ทำให้ความหมายเปลี่ยนไป และ เข้าใจเรื่องได้ยาก

การเขียนบรรยายภาพ พิจารณาให้คะแนนตามองค์ประกอบ ดังนี้

1. เนื้อหา	5	คะแนน
2. การเรียบเรียงเรื่องราว	5	คะแนน
3. การใช้ภาษา	5	คะแนน
4. กลไกการเขียน	5	คะแนน

รวมคะแนน 20 คะแนน

สำหรับเกณฑ์การตรวจให้คะแนนระดับความสามารถขององค์ประกอบในแต่ละ
ด้านของการเขียนบรรยายภาพ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. ระดับดีมาก	5	คะแนน
2. ระดับดี	4	คะแนน
3. ระดับปานกลาง	3	คะแนน
4. ระดับอ่อน	2	คะแนน
5. ระดับอ่อนมาก	1	คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเขียนบรรยายภาพ

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
เนื้อหา	5	ดีมาก	สามารถเขียนจินตนาการเรื่องจากภาพที่กำหนดคำให้เป็นเรื่องราวที่สมเหตุสมผล มีความเป็นไปได้ในลักษณะสร้างสรรค์ และมีสำร่อน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง
	4	ดี	สามารถเขียนจินตนาการเรื่องจากภาพที่กำหนดคำให้เป็นเรื่องราวได้สมเหตุสมผล และมีสำร่อน่าสนใจดี
	3	ปานกลาง	สามารถเขียนเรื่องราวจากภาพที่กำหนดคำให้เขียนได้สำร่อนเป็นส่วนหนึ่ง
	2	อ่อน	สามารถเขียนเรื่องราวจากภาพที่กำหนดคำให้ได้เพียงบางส่วน เขียนได้สำร่อน้อย ไม่น่าสนใจ ไม่สามารถขยายใจความได้

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
การเรียบเรียง เรื่องราว	1	อ่อนมาก	สามารถเขียนเรื่องราวจากภาพที่กำหนดให้ ได้น้อยมาก เขียนไม่มีสาระ ไม่ได้ใจความ และเขียนไม่ตรงประเด็น
	5	ดีมาก	สามารถลำดับความคิดและเรียบเรียง เรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ได้อย่าง แจ่มแจ้งชัดเจนและต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ทั้งเรื่อง การขึ้นต้นน่าสนใจและจบเรื่องได้ สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง
	4	ดี	สามารถลำดับความคิดและเรียบเรียง เรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ได้แจ่มแจ้ง ต่อเนื่องสัมพันธ์กันเป็นส่วนใหญ่ การขึ้นต้น และการจบเรื่องน่าสนใจ
	3	ปานกลาง	สามารถลำดับความคิดและเรียบเรียง เรื่องราวได้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันน้อย การ ขึ้นต้นและการจบเรื่องไม่สอดคล้องกัน
	2	อ่อน	การลำดับความคิดและเรียบเรียงเรื่องราว ขาดความต่อเนื่อง ขาดการขึ้นต้นที่น่าสนใจ และขาดการจบเรื่อง

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
การใช้ภาษา	1	อ่อนมาก	การลำดับความคิดและเรียบเรียงเรื่องราว สับสนมาก ขาดความต่อเนื่อง ขาดการ ขึ้นต้นและการจบเรื่อง
	5	ดีมาก	สามารถใช้ถ้อยคำ ส่วนวภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจน การใช้ รูปประโยคถูกต้องตามหลักภาษา
	4	ดี	สามารถใช้ถ้อยคำ ส่วนวภาษาได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้ มีข้อบกพร่องในการใช้ รูปประโยคบ้างเล็กน้อย
	3	ปานกลาง	การใช้ถ้อยคำ ส่วนวภาษาบกพร่อง เล็กน้อย แต่ยังสื่อความหมายได้ มีข้อ บกพร่องในการใช้รูปประโยคหลายแห่ง
	2	อ่อน	การใช้ถ้อยคำ ส่วนวภาษาผิดมาก ทำให้ ความหมายสับสน คลุมเครือ แต่ยังสื่อ ความหมายได้บ้าง มีข้อบกพร่องในการใช้ รูปประโยคหลายแห่ง

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
กลไกการเขียน	1	อ่อนมาก	การใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาผิดมาก และพบข้อผิดพลาดในการใช้รูปประโยคมาก จนบางครั้งสื่อสารไม่ได้
	5	ดีมาก	การเขียนสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องทุกแห่ง
	4	ดี	การเขียนสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน บกพร่อง 1-3 แห่ง
	3	ปานกลาง	การเขียนสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน บกพร่อง 4-6 แห่ง
	2	อ่อน	การเขียนสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน บกพร่อง 7-10 แห่ง
	1	อ่อนมาก	การเขียนสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดมากทำให้ความหมายเปลี่ยนไปและเข้าใจเรื่องได้ยาก

การเขียนอธิบายข้อความ พิจารณาให้คะแนนตามองค์ประกอบ ดังนี้

1. เนื้อหา	5	คะแนน
2. การเรียบเรียงเรื่องราว	5	คะแนน
3. การใช้ภาษา	5	คะแนน
4. กลไกการเขียน	5	คะแนน
รวมคะแนน	20	คะแนน

สำหรับเกณฑ์การตรวจให้คะแนนระดับความสามารถขององค์ประกอบในแต่ละด้านของการเขียนอธิบาย แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. ระดับดีมาก	5	คะแนน
2. ระดับดี	4	คะแนน
3. ระดับปานกลาง	3	คะแนน
4. ระดับอ่อน	2	คะแนน
5. ระดับอ่อนมาก	1	คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเขียนอธิบาย

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
เนื้อหา	5	ดีมาก	สามารถเขียนอธิบายเรื่องราว และขยายใจความได้ชัดเจน ครบคลุมเนื้อหา และถูกต้องตรงกับหัวข้อเรื่อง มีการยกตัวอย่างประกอบได้อย่างสมเหตุสมผล
	4	ดี	สามารถเขียนอธิบายเรื่องราว และขยายใจความได้ถูกต้องตรงกับหัวข้อเรื่อง มีการ

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
การเรียบเรียง เรื่องราว	3	ปานกลาง	ยกตัวอย่างประกอบบ้าง สามารถเขียนอธิบายเรื่องราว และขยาย ใจความได้ตามหัวข้อเรื่อง ไม่มีการ ยกตัวอย่างประกอบ
	2	อ่อน	สามารถเขียนอธิบายเรื่องราวได้น้อย และ ขาดรายละเอียด
	1	อ่อนมาก	เขียนได้ไม่ตรงกับหัวข้อเรื่อง ขาดรายละเอียด เขียนไม่ได้ใจความ
	5	ดีมาก	การเรียบเรียงเรื่องราวได้ใจความ สละสลวย กะทัดรัด ลำดับความคิดได้อย่าง ต่อเนื่องสมเหตุสมผล
	4	ดี	การเรียบเรียงเรื่องราวได้ใจความ กะทัดรัด ลำดับความคิดได้อย่างต่อเนื่อง เป็นส่วนใหญ่
	3	ปานกลาง	การเรียบเรียงเรื่องราวได้ใจความ การลำดับความคิดขาดความต่อเนื่อง
	2	อ่อน	การเรียบเรียงเรื่องราวสับสน ขาดความ ต่อเนื่อง

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
การใช้ภาษา	1	อ่อนมาก	การเรียบเรียงเรื่องราวสับสนมาก เขียนได้น้อย การลำดับความคิดไม่ต่อเนื่อง
	5	ดีมาก	การใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาถูกต้อง เหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจน การใช้รูปประโยคถูกต้องตรงตามหลักภาษา
	4	ดี	การใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาถูกต้อง สื่อความหมายได้ การใช้รูปประโยคบกพร่อง 1-2 แห่ง
	3	ปานกลาง	การใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษา บกพร่องเล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้ การใช้รูปประโยค บกพร่อง 3-4 แห่ง แต่ไม่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน
	2	อ่อน	การใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาผิดมากทำให้ความหมายสับสน การใช้รูปประโยคผิดมาก ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อนยากแก่การเข้าใจ แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้บ้างเล็กน้อย
	1	อ่อนมาก	การใช้ถ้อยคำ สำนวนผิดมากและการใช้รูปประโยคผิดมากไม่สามารถสื่อความหมายได้

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
กลไกการเขียน	5	ดีมาก	การเขียนสะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องทุกแห่ง
	4	ดี	การเขียนสะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอน บกพร่อง 1-2 แห่ง
	3	ปานกลาง	การเขียนสะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอน บกพร่อง 3-4 แห่ง
	2	อ่อน	การเขียนสะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอน บกพร่อง 5-6 แห่ง
	1	อ่อนมาก	การเขียนสะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดเกือบทั้งหมด ทำให้ความหมายเปลี่ยนไปและเข้าใจเรื่องได้ยาก

3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความเหมาะสม และขอคำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุงให้เหมาะสม

3.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยที่แก้ไขปรับปรุงแล้วมาเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (ดังรายนามภาคผนวก ก) เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสม ตรงตามเนื้อหา พร้อมทั้งขอคำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุง ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน เห็นว่าแบบสอบถามและเกณฑ์การตรวจเหมาะสมดีแล้วไม่ต้องแก้ไข

3.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความสามารถในการเขียนภาษาไทยและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยที่ได้ผ่านการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยที่ไม่ต้องแก้ไขไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในโรงเรียนศรีรัตนสุทร จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 10 คน เพื่อความเหมาะสมของเวลา หัวข้อเรื่องในแบบสอบถามความสามารถในการเขียนภาษาไทย และความเที่ยงของเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการเขียนก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 ผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจให้คะแนนคนที่ 1 ตรวจให้คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาไทยร่วมกับผู้ช่วยผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ตรวจให้คะแนนคนที่ 2 คือ อาจารย์กอบกัญจน์ วรรณสโรช ซึ่งเป็นหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย โรงเรียนท้ายหาด มีประสบการณ์ด้านการสอนวิชาภาษาไทย 20 ปี จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการตรวจของผู้วิจัยกับผู้ช่วยผู้วิจัย มาหาค่าความเที่ยงในการตรวจ โดยใช้สูตรการหาความสัมพันธ์ ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation) ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ที่ได้จากการตรวจการเขียนภาษาไทยทั้ง 3 ชุด เท่ากับ 0.84

การดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล

ก่อนทำการสอนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจกระบวนการเรียนการสอน ทั้ง 2 กลุ่ม จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยตนเอง ตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น กลุ่มทดลองสอนด้วยวิธีการสอนโดยการฝึกการถอดความ กลุ่มควบคุม สอนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาสอนกลุ่มละ 2 คาบต่อสัปดาห์ รวมเวลา 6 สัปดาห์ หลังจากเสร็จสิ้นการสอนแล้ว ผู้วิจัยวัดความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาไทยของนักเรียน ทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบสอบถามความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ทำแบบสอบถามความสามารถในการเขียนทั้ง 3 ชุดก่อน จากนั้นนำผลงานของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยผู้วิจัย และผู้ช่วยผู้วิจัยแล้วจึงให้ทำแบบสอบถามความสามารถในการพูดภาษาไทย โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยเข้ารับฟังการพูดของนักเรียนพร้อมกัน เพื่อให้คะแนนความสามารถในการพูด พร้อมทั้งบันทึกเสียงการพูดของนักเรียนไว้ด้วย เพื่อนำมาฟังซ้ำเมื่อมีข้อหาในการตรวจ จากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการตรวจให้คะแนนแบบสอบถามความสามารถในการพูด และการเขียนภาษาไทยของนักเรียน

ทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งตรวจให้คะแนน โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย นำคะแนนที่ได้จากการตรวจของผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยมารวมกันแล้วนำมาหาร 2 เป็นคะแนนความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนความสามารถในการพูดและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มาหาค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้ค่า t (t-test)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. คำนวณค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนโดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	มัธยิมเลขคณิต
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

(ประคอง กรรณสูต, 2535)

2. คำนวณหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N} - \left(\frac{\sum x}{N}\right)^2}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่ม

(ประคอง กรรพสุต, 2535)

3. ทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่า t-test จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(N_1 - 1)S_1^2 + (N_2 - 2)S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2}\right)}}$$

เมื่อ	t	แทน	คำวิฤติ
	\bar{X}_1, \bar{X}_2	แทน	ค่ามัธยเลขคณิตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
	N_1, N_2	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
	S_1^2, S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
	N	แทน	ค่าแห่งชั้นของความเป็นอิสระ ($df = N_1 + N_2 - 2$)

(ศิริชัย กาญจนาวาสี, 2534)

4. หาค่าความเที่ยงของการใช้เกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนการพูดและการเขียนภาษาไทย ระหว่างผู้ช่วยวิจัยและผู้วิจัย ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation) โดยใช้สูตร

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนที่ได้จากคนตรวจคนที่ 1
	$\sum Y$	แทน	คะแนนที่ได้จากคนตรวจคนที่ 2
	$N\sum X^2$	แทน	ผลคูณระหว่างจำนวนนักเรียนทั้งหมดกับผลรวมของคะแนนตัวแปรที่ 1 ยกกำลัง 2
	$N\sum Y^2$	แทน	ผลคูณระหว่างจำนวนนักเรียนทั้งหมดกับผลรวมของคะแนนตัวแปรที่ 2 ยกกำลัง 2
	$\sum X\sum Y$	แทน	ผลคูณระหว่างผลรวมคะแนนตัวแปรที่ 1 กับผลรวมของคะแนนตัวแปรที่ 2
	$N\sum XY$	แทน	ผลคูณระหว่างจำนวนนักเรียนทั้งหมดกับผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนตัวแปรที่ 1 กับคะแนนตัวแปรที่ 2

(ประคอง วรรณสุด, 2535)